

УДК [373.091.33:811](477)

*О. Є. Юніна, Луганський державний університет внутрішніх справ імені
Е. О. Дідоренка*

ОСВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ

Юніна О. Є.

Освітні технології та методи навчання іноземних мов у сучасній українській школі

У статті розглянуто різноманітні технології та методи навчання іноземних мов у сучасних загальноосвітніх українських школах. З'ясовано, що технології навчання іноземної мови повинні бути націлені на розвиток позитивної мотивації учня; на формування учня як суб'єкта навчальної діяльності і нової культури; на розвиток креативності; отримання реальних мовленнєвих продуктів, зростання у духовній сфері, самореалізацію і соціалізацію учнів, запобігання перевантаженню. Застосування цих технологій сприяє створенню умов, які допомагають учню вчитися самостійно.

Акцентовано увагу на тому, що в Україні значна увага приділяється пошуку ефективних форм, методів і технологій навчання іноземних мов, спроможних стимулювати активну навчально-пізнавальну діяльність учнів. У сучасній українській школі на уроках іноземної мови, що залишаються основною формою організації навчання, використовуються як традиційні, так і інноваційні методи та технології.

Охарактеризовано такі освітні технології та методи, як навчання у співпраці, «мовний портфель», інтерактивні методи та метод проектів, що забезпечують активну взаємодію всіх учасників навчального процесу, взаємообмін інформацією іноземною мовою, взятою з автентичних джерел, ефективно сприяють придбанню умінь міжособистісного спілкування. Зазначено, що якісна іншомовна підготовка школярів неможлива без використання сучасних освітніх технологій та методів.

Ключові слова: навчання іноземних мов, освітні технології, методи, сучасна українська школа, іншомовна підготовка.

Юнина О. Е.

Образовательные технологии и методы обучения иностранным языкам в современной украинской школе

В статье рассмотрены различные технологии и методы обучения иностранным языкам в современных общеобразовательных украинских школах. Выяснено, что технологии обучения иностранному языку должны быть нацелены на развитие положительной мотивации ученика; на формирование ученика как субъекта учебной деятельности и новой культуры, на развитие креативности; получение реальных речевых продуктов, рост в духовной сфере, самореализацию и социализацию учащихся, предотвращение перегрузки. Применение этих технологий способствует созданию условий, которые помогают ученику учиться самостоятельно.

Акцентируется внимание на том, что в Украине значительное внимание уделяется поиску эффективных форм, методов и технологий обучения иностранным языкам, способных стимулировать активную учебно-познавательную деятельность учащихся. В современной украинской школе на уроках иностранного языка, которые остаются основной формой организации обучения, используются как традиционные, так и инновационные методы и технологии.

Охарактеризованы такие образовательные технологии и методы, как обучение в сотрудничестве, «языковой портфель», интерактивные методы и метод проектов, обеспечивающие активное взаимодействие всех участников учебного процесса, взаимообмен информацией на иностранном языке, взятой из аутентичных источников, эффективно способствуют приобретению умений межличностного общения. Отмечено, что качественная иноязычная подготовка школьников невозможна без использования современных образовательных технологий и методов.

Ключевые слова: обучение иностранным языкам, образовательные технологии, методы, современная украинская школа, иноязычная подготовка.

Оновлення змісту навчання іноземних мов у загальноосвітніх навчальних закладах пов'язується насамперед із деякими змінами в стратегічних напрямках розвитку сучасної шкільної освіти — спрямуванням навчальної діяльності на вироблення в учнів необхідних життєвих компетенцій, що у майбутньому давали б можливість випускникам школи комфортно почуватися в сучасному світовому мультинаціональному просторі. Це об'єктивно зумовлено низкою чинників, пріоритетним серед яких є тенденція на постійну глобалізацію та інтенсифікацію розвитку міжнародних контактів у різноманітних сферах життєдіяльності. Важливе місце в цих трансформаційних процесах належить питанню визначення та реалізації оновленого змісту навчання. Першочергово це забезпечується активною переорієнтацією шкільної іншомовної освіти на

комунікативно-діяльнісне, особистісно орієнтоване та культурологічне спрямування навчального процесу. Саме цей аспект змушує різнобічно переосмислити теоретичні підходи до вибору ефективних технологій і засобів навчання іноземних мов.

Сьогодні в центрі уваги — учень, його особа, неповторний внутрішній світ. Тому основна мета сучасного вчителя — вибрати методи й форми організації навчальної діяльності учнів, які оптимально відповідають поставленій меті розвитку особи.

Останніми роками все частіше підіймається питання про вживання нових інформаційних технологій в школі. Це не лише нові технічні засоби, але і нові форми й методи викладання, новий підхід до процесу навчання. Основною метою вивчення іноземної мови є формування і розвиток комунікативної культури школярів, навчання практичному опануванню іноземної мови.

Основною формою навчання іноземної мови є урок. Зміст його визначає сам учитель. Він спирається на матеріал підручника або посібника, який використовує у своїй роботі, враховує рівень навченості учнів і умови, у яких відбувається навчання. Види діяльності на уроці залежать від мети та завдань, вікових особливостей та інтересів учнів. Уроки мають бути комунікативно спрямованими, а тому пріоритетними видами діяльності є ті, що пов'язані з формуванням в учнів умінь і навичок використовувати мову як засіб спілкування. Зацікавленість учнів у засвоєнні мови значною мірою залежить від умотивованості навчальних дій, які виконуються на уроці. Результати навчальних досягнень, яких мають досягти учні, визначені для кожного етапу навчання.

Актуальність проблеми дослідження використання освітніх технологій та методів навчання іноземних мов у сучасній українській школі полягає в тому, що порівняно недавно загальний інтерес до вивчення іноземних мов в Україні був у край слаbkим, а зараз існує потреба до вивчення сучасних технологій та методів навчання іноземних мов.

Мета статті: розглянути різноманітні технології та методи навчання іноземних мов у сучасних загальноосвітніх українських школах.

Для запровадження цих технологій навчання на практиці склалась певна джерельна база, методологічне підґрунтя якої становлять праці видатних психологів, лінгвістів і педагогів світу (Е. Берн, Р. Бернс, Л. С. Виготський, Д. К. Джонс, К. Джонсон, Дж. Д'юї, В. Кілпатрік, Р. Ладло, С. Лівінгстоун, Є. І. Пассов, Є. С. Полат, Ж. Піаже, Р. Роджерс, Р. Скіннер, К. Славін, Т. Хатчінсон та ін.).

Термін “технологія навчання” (або “педагогічна технологія”) використовують для позначення сукупності прийомів роботи вчителя (способів його наукової організації праці), за допомогою яких забезпечується досягнення поставлених на уроці цілей навчання з найбільшою ефективністю за мінімально можливий для їх досягнення період часу.

До сучасних технологій та методів навчання іноземної мови відносять: навчання у співпраці, застосування «мовного портфеля», інформаційні технології, інтерактивні методи навчання та проєктні технології (метод проєктів) та ін.

Слід зазначити, що технології навчання іноземної мови повинні бути націлені на розвиток позитивної мотивації учня; на формування учня як суб'єкта навчальної діяльності та нової культури; на розвиток креативності; отримання реальних мовленнєвих продуктів, зростання у духовній сфері, самореалізацію і соціалізацію учнів, запобігання перевантаженню.

Застосування сучасних технологій має на меті стимулювати активну інтелектуальну діяльність учня і забезпечити його засобами успішної реалізації цієї діяльності.

Для того, щоб застосовувати будь-який метод важливо знати психологічну характеристику кожного віку, щоб правильно й ефективно вибрати той чи інший метод.

В Україні значна увага приділяється пошуку ефективних форм, методів і технологій навчання іноземних мов, спроможних стимулювати активну навчально-пізнавальну діяльність учнів. У сучасній українській школі на уроках іноземної мови, що залишаються основною формою організації навчання, використовуються як традиційні, так і інноваційні методи та технології.

Багато вчителів засновують планування уроків з іноземної мови на традиційному підході «PPP» (Presentation, Practice, Production) – презентація, практика, продуктивність. Сильною стороною цього методу є те, що він охоплює всі області лексики та граматики. Однак, з іншого боку, він недостатньо враховує індивідуальні потреби та особливості кожного учня, орієнтуючись в першу чергу на підручник або навчальну програму.

Заняття у форматі «PPP» складається із наступних етапів:

1) Підготовчий етап, що включає розминку та перевірку домашнього завдання.

2) Презентація, складовими частинами якої є введення в тему заняття, презентація нових граматичних структур або лексичних одиниць, повторення граматичних структур або лексичних одиниць та перевірка того, як учні зрозуміли нові граматичні структури або лексичні одиниці.

3) Практика, яка складається із двох підетапів: вправи, виконання яких чітко контролюються вчителем та вправи, виконання яких частково контролюється вчителем.

4) Продукування, у ході якого учні мають продемонструвати навички мовлення згідно цілі заняття.

5) Заключна частина передбачає зворотній зв'язок, у ході якого відбувається виправлення викладачем помилок, допущених учнями та надання домашнього завдання [1, с. 135]. У шкільному віці складаються найбільш сприятливі можливості для формування моральних і соціальних якостей, позитивних рис особистості. Піддатливість і відома сугестивність школярів, їх

довірливість, схильність до наслідування, величезний авторитет, яким користується вчитель, створюють сприятливі передумови для формування високоморальної особистості.

Перша технологія, яку ми розглянемо — це навчання у співпраці.

Термін “співпраця” означає спільну роботу. Роботу, що виконується разом.

Основна ідея цієї технології – створити умови для активної спільної навчальної діяльності учнів у різних навчальних ситуаціях. Ця технологія базується на ідеї взаємодії учнів у групі, ідеї взаємного навчання, при організації якого учні беруть на себе не тільки індивідуальну, але й колективну відповідальність за розв'язання навчальних задач, допомагають один одному, несуть колективну відповідальність за успіхи кожного учня. Виходячи з цього, мета навчання у співпраці є інтегративною за своєю суттю. Вона полягає у вирішенні наступних взаємопов'язаних завдань:

а) в опановуванні кожним учнем в ході спільної діяльності знаннями, навичками та вміннями на рівні, який відповідає його індивідуальним особливостям розвитку;

б) у досягненні в ході спільної навчальної діяльності ефекту соціалізації та набуття комунікативних умінь;

в) у формуванні готовності до надання допомоги один одному в ході спільної навчальної діяльності й до набуття колективної відповідальності за роботу у співпраці.

Ця форма діяльності відрізняється від фронтального та індивідуального навчання, в умовах якого учень виступає як індивідуальний суб'єкт діяльності, який відповідає тільки за себе, за свої успіхи та невдачі. При навчанні у співпраці створюються умови для взаємодії й співпраці в системі “учень-вчитель-група” і відбувається актуалізація колективного суб'єкта навчальної діяльності [2].

Організація навчання у співпраці обумовлюється такими принципами:

- 1) одне спільне завдання на групу;
- 2) одне спільне заохочення на групу;
- 3) розподіл ролей.

Звідси важливими діями вчителя стає правильне формування завдання для кожної групи або всіх груп одразу, розподіл учнів на групи, визначення в кожній групі ролей, які учні самі розподіляють між собою.

Виділяють такі види співпраці:

- а) співпраця учасників у виробленні єдиної ідеї;
- б) комбінування інформації, відомої різним учасникам;
- в) передача інформації від одного учасника до іншого.

Співпраця учасників у виробленні єдиної ідеї можлива при розв'язанні проблемних задач. Ці задачі можуть бути основані на наступному:

- на послідовності дій;
- на здогадці;
- на виявленні подібності й різниці;
- на умовиводі;
- на виключенні зайвого.

Отже, навчання у співпраці – це навчання в процесі спілкування один з одним. Цілеспрямована діяльність у співпраці дозволяє підвищити інтерес до занять і значною мірою збільшити час мовленнєвої практики кожного учня на уроці.

Популярною в українських школах є технологія «мовний портфель» («мовне портфоліо»), що являє собою пакет документів, в якому його власник фіксує свої досягнення та досвід в опануванні мовою, що вивчається, отримані кваліфікації, а також окремі види виконаних ним за час навчання робіт, які свідчать про його успіх у навчанні.

Портфоліо (від англ. Portfolio — портфель, папка) — це папка документів з навчального предмета як компонента навчальної діяльності учнів, який ведеться учнями за педагогічного супроводу вчителя.

Широке впровадження мовного портфеля в систему іншомовної освіти почалося з 2001 року, який було проголошено Європейським роком мов, і отримало позитивні відгуки в методичній літературі. На основі європейського мовного портфеля були розроблені національні варіанти мовного портфеля, що враховують національно-культурні та навчальні традиції у вивченні мов.

О. Карп'юк, національний координатор Європейського мовного портфоліо (ЄМП), пропонує напрацьовані шляхи впровадження цього інструмента в іншомовну практику під умовною назвою стратегія «шести кроків»:

Крок 1. Формування навичок рефлексії. Спонування учнів до роздумів про себе.

Крок 2. Знайомство з ЄМП. Спонування учнів до роздумів про те, в яких ситуаціях можна продемонструвати ЄМП; зіставлення своїх умінь із дескрипторами Загальноєвропейської стандартизованої шкали самооцінки; обмін ідеями про те, як покращити своє навчання з іноземної мови.

Крок 3. Формування навичок постановки цілей за допомогою дескрипторів, зіставлення учнями рівнів і дескрипторів із навчальними матеріалами; формулювання цілей за допомогою дескрипторів, використання дескрипторів для підсумку досягнень і визначення індивідуальних навчальних цілей.

Крок 4. Формування навичок і розвиток умінь планування учнями власної навчальної діяльності.

Крок 5. Поступове впровадження самооцінювання.

Крок 6. Підтримка роботи учнів з ЄМП, заохочення їх до класних та групових дискусій про краще використання ЄМП; інтерв'ю з тими учнями, які успішно використовують ЄМП; встановлення міжнародних контактів і виконання міжкультурних проєктів та відображення цього досвіду в ЄМП; підготовка проєктів з представлення результатів свого навчання [3].

Таким чином, ми бачимо, що структура поетапного градуйованого оцінювання досягнень стимулює процес удосконалення й самовдосконалення, тобто освітній процес не припиняється після досягнення якогось певного рівня. Накопичуючи й аналізуючи свої практичні досягнення за методом портфоліо, учень застосовує набуті знання і, виходячи з життєвого досвіду, оцінює та переоцінює свою діяльність. Просунувшись повільно, але впевнено на проміжному етапі, учень виявляє нові цілі й нові перспективи. Найбільш вагомим аргументом на користь застосування мовного портфоліо виявляється можливість регулярного, систематичного моніторингу пізнавальної діяльності за схемою: проблема планування процесу вивчення й розв'язання проблеми (стратегія і тактика), практичний результат роботи (тест, реферат, проєкт тощо). Тобто ключові компетентності впроваджуються в навчальний процес за алгоритмом: мотиви — знання — уміння — навички — ставлення — компетентність.

Оцінювання розглядається як елемент стимулювання та навчання. Негативна оцінка є приводом до рефлексії. Технологічна роль учителя у процесі розвитку учня визначається необхідністю за допомогою навчального матеріалу сформувати нові зони у свідомості учня, фундамент нових понять, узагальнення.

Великі можливості щодо формування і розвитку комунікативної культури школярів, навчання практичному опануванню іноземної мови мають, безумовно, інформаційні технології навчання, що передбачають використання в навчальному процесі комп'ютера та Інтернет-ресурсів.

Впровадження інформаційних технологій у навчання значно різноманітнить процес сприйняття і відробітку інформації. Завдяки комп'ютеру, Інтернету і мультимедійним засобам учням надається унікальна можливість опанування великого обсягу інформації з її подальшим аналізом і сортуванням. Значно розширюється і мотиваційна основа навчальної діяльності. В умовах

використання мультимедіа учні отримують інформацію з газет, телебачення, самі беруть інтерв'ю і проводять телемости.

Навчання іноземної мови з використанням комп'ютера має низку переваг, оскільки забезпечується індивідуалізація навчання, підвищується мотивація учнів, існує можливість забезпечення безпосереднього зворотного зв'язку, підвищується об'єктивність оцінки знань, забезпечується ефективне виконання вправ і тренувань.

Комп'ютерні навчальні програми на уроках іноземної мови дають можливість формувати навички й уміння читання, використовуючи матеріали глобальної мережі, удосконалювати уміння письмової мови школярів, поповнювати словниковий запас учнів, формувати в школярів стійку мотивацію до вивчення англійської мови. Вони дозволяють проводити тренування і контроль, роблять більш ефективним тестування, моніторинг, самостійну роботу учнів. Впровадження нових інформаційних технологій у навчальний процес неможливе без готовності й здатності вчителів опанувати новими технологічними засобами.

Т. І. Носенко вважає, що основними напрямками використання інформаційних комп'ютерних технологій у навчальному процесі є: пошук інформації у глобальній і локальній мережах; зберігання, обробка й передача інформації; розробка методичних і дидактичних матеріалів; здійснення автоматизованого контролю навчальної діяльності; розробка педагогічних програмних засобів (ППЗ) різного призначення; розробка web-сайтів навчального призначення; організація й проведення комп'ютерних експериментів з віртуальними моделями; обробка результатів експерименту; дистанційне регулювання навчальної діяльності; організація інтелектуального дозвілля учнів [4, с. 33].

Результативність інформаційних технологій залежить від наявності електронних навчальних матеріалів – електронних підручників, насичених мультимедійними засобами подання інформації, такими як анімація,

комп'ютерна графіка, звуковий супровід тощо, які мають якісне художнє оформлення, містять системи пошуку та управління вивченням навчального матеріалу, а також віртуальні лабораторні практикуми та комп'ютерні тренажери [5, с. 647].

С. Г. Байстриченко не без підстав вважає, що досягнення високого рівня володіння іноземною мовою, підвищення пізнавального інтересу учнів неможливе без запровадження інтерактивних методів [6, с.15].

Інтерактивний підхід стосовно до навчання іноземної мови має на увазі активну взаємодію всіх учасників навчального процесу, при якому відбувається взаємообмін інформацією іноземною мовою, взятою з автентичних джерел, придбання умінь міжособистісного спілкування. Важливо не тільки й не стільки навчитися обмінюватися інформацією, а й опанувати навичками самого процесу спілкування (слухати та чути партнера по спілкуванню, логічно й аргументовано оформляти свої думки в усній або письмовій формі, спілкуватися з різними типами людей та ін.).

Інтерактивні методи навчання іноземної мови ґрунтуються на таких методичних принципах:

- взаємне спілкування іноземною мовою з метою прийняття та продукування автентичної інформації, однаково цікавою для всіх учасників, в ситуації, важливої для всіх;
- спільна діяльність, що характеризується взаємозв'язком трьох об'єктів: виробника інформації, одержувача інформації та ситуативного контексту;
- зміна традиційної ролі вчителя в навчальному процесі, перехід до демократичного стилю спілкування;
- рефлексивність навчання, свідоме і критичне осмислення дії, його мотивів, якості й результатів з боку як вчителя, так і учнів [7, с. 87].

Окремо потрібно виділити метод проєктів. Є. С. Полат відзначав, що метод проєктів передбачає визначену сукупність навчально-пізнавальних

засобів та дій студентів, які дозволяють вирішити ту чи іншу проблему в результаті самостійних пізнавальних дій та припускають презентацію цих результатів у вигляді конкретного продукту діяльності. Як педагогічна технологія це є сукупність дослідницьких, пошукових, проблемних методів, творчих за своєю сутністю.

Застосування методу проєктів на уроках іноземної мови дає змогу створити для школярів навчальні проблеми, які вони здатні розв'язати.

Метод проєктів виник у 1920 році у США. Інша його назва — метод проблем. Основоположниками методу були американський філософ і педагог Дж. Д'юї та його учень В. Кілпатрік. Провідною рисою методу проєктів вони визначили навчання на активній основі з урахуванням інтересів учнів.

Проєкт – це робота школяра, яка самостійно ним планується, та реалізується і при виконанні якої іншомовне мовленнєве спілкування вплітається в контекст іншої цікавої для учня діяльності: ігрової, художньої, дослідницької, театралізованої тощо.

На практиці найчастіше реалізуються змішані проєкти.

Проєктна технологія — такого різновиду творча робота учнів, коли вони під керівництвом учителя або самостійно вчать створювати зміст своєї іншомовної навчальної діяльності в ході підготовки та захисту обраного проєкту. При цьому примітною ознакою проєкту є те, що його кінцевий продукт має, як правило, матеріальне втілення, як от: колаж, альбом, комікс, анкета, інсценівка тощо. Розрізняють міні-проєкти, розраховані на один урок або його частину, і довгострокові проєкти для домашнього виконання з його наступним захистом на уроці. Проєкти можуть бути індивідуальними й груповими.

Специфічною особливістю проєктів будь-якого типу є те, що виконання завдань в ході реалізації проєктної діяльності покликане забезпечувати послідовне структурування мовленнєвого спілкування молодших школярів на всіх рівнях цього процесу (рецептивному, репродуктивному, репродуктивно

продуктивному, продуктивному), внаслідок чого учні постійно знаходяться в комунікативному режимі і їхній інтерес до виконання цих завдань не зникає [8].

Отже, системне застосування проєктної роботи у межах кожного навчального циклу вчить учнів працювати разом, бути готовими прийти на допомогу один одному. Воно розширює можливості моделювання багатоканального спілкування, збагачує вибір інтерактивних вправ для навчання іншомовного спілкування, а також і зміст творчих вправ, виконання яких надає дітям можливість бути самостійнішими, виявляти ініціативу, творчі здібності, інтелектуальні вміння.

Таким чином, застосування на заняттях сучасних технологій та методів – досить ефективний та доцільний засіб у навчанні учнів іноземної мови, спрямований на розвиток різних здібностей учнів. Сучасні методи та технології навчання забезпечують активну взаємодію всіх учасників навчального процесу, взаємообмін інформацією іноземною мовою, взятою з автентичних джерел, ефективно сприяють придбанню умінь міжособистісного спілкування.

Іноземна мова сьогодні є не просто частиною культури певної нації, але це і запорука успіху, майбутньої вдалої кар'єри учнів. Досягнення високого рівня володіння іноземною мовою не можливе без фундаментальної мовної підготовки в школі, та якісна іншомовна підготовка школярів неможлива без використання сучасних освітніх технологій та методів. Перспективами подальших досліджень убачаємо експериментальну перевірку ефективності запропонованих технологій та методів навчання іноземних мов.

Література

1. **Овчиннікова О.М.** Виправлення помилок у мовленні студентів на заняттях з англійської мови у форматі PPP / О. М. Овчиннікова // Молодий вчений. – 2019. № 7.2 (71.2). – С. 134-137.
2. **Полат Е.С.** Теоретические основы составления и использования системы средств обучения иностранному языку для средней

общеобразовательной школы: Автореф. дис. ... докт. пед. наук: 13.00.02 / Полат Е.С. – М., 1989. – 35 с.

3. **Карпюк О. Д.** Європейське мовне портфоліо / Карпюк О. Д. // *English*. – 2011. № 15. – С.8 – 9.

4. **Носенко Т.І.** Інформаційні технології навчання: навч. посіб. – К. : Київський університет ім. Бориса Грінченка, 2011. – 184 с.

5. **Хомишак О.Б.** Електронний підручник з англійської мови – вимога нової української школи / О.Б. Хомишак // *Молодий вчений*. – 2018. № 2 (54). – С. 646 – 649.

6. **Байстриюченко С.Г.** Інтерактивні технології в процесі викладання іноземних мов у середній школі / С.Г. Байстриюченко // *Методичні та психолого-педагогічні проблеми викладання іноземних мов на сучасному етапі: шляхи інтеграції школи та внз: матеріали X Міжнар. наук.-метод. конф. (Харків, 20 квітня 2018 р).* – Харків: Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна, 2018. – С. 15 – 17.

7. **Пассов Е. И., Кузовлев В. П., Коростелев В. С.** Цель обучения иностранному языку на современном этапе развития общества / Е. И. Пассов, В. П. Кузовлев, В. С. Коростелев // *Общая методика обучения иностранным языкам: хрест.* / под ред. А. А Леонтьева. – М.: Русский язык, 1991. – С. 123 – 126.

8. **Полат Е. С.** Метод проектов на уроках иностранного языка / Е. С. Полат // *Иностранные языки в школе*. – 2000. № 3. – С. 3 – 9.

Yunina O. E.

Educational technologies and methods of teaching foreign languages in the modern Ukrainian school

The article considers various technologies and methods of teaching foreign languages in modern Ukrainian secondary schools. It has been found that foreign language learning technologies should be aimed at developing positive student motivation; the formation of the student as a subject of educational activity and a new culture; developing creativity; obtaining real speech products, growth in the spiritual

sphere, self-realization, and socialization of students, prevention of overload. The use of these technologies helps to create conditions for students to learn on their own.

Emphasis is placed on the fact that in Ukraine much attention is paid to finding effective forms, methods, and technologies of teaching foreign languages that can stimulate active learning and cognitive activity of students. In modern Ukrainian schools, both traditional and innovative methods and technologies are used in foreign language lessons, which remain the main form of organization of education.

Educational technologies and methods such as collaborative learning, "language portfolio", interactive methods, and project method are characterized. These methods and technologies provide active interaction of all participants in the learning process, exchange of information taken from authentic sources, effectively promote the acquisition of interpersonal skills. It is noted that high-quality foreign language training of schoolchildren is impossible without the use of modern educational technologies and methods.

Key words: foreign language teaching, educational technologies, methods, modern Ukrainian school, foreign language training.

Відомості про автора

Юніна Ольга Євгенівна – викладач кафедри іноземних мов Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка. Коло наукових інтересів: сучасні технології навчання іноземних мов.

<https://orcid.org/0000-0002-0244-3724>

Стаття надійшла до редакції 25.02.2019 р.

Прийнято до друку 29.03.2019 р.

Рецензент – д. п. н., проф. Ваховський Л. Ц.